

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εν Τραπεζούντι μετζ. 3.
Εν ταῖς ἐπαρχίαις. " 4.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ " 5.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
Δ. ΣΙΦΙΑΙΝΟΣ.

—*—*—*—
Εν Τραπεζούντι τῇ 28ῃ Νοεμβρίου
1881.

Ἡ Συνδρομὴ
προπληρωτέα.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται
παράδ. 60.

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΝΤΙ ΕΛΛ. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

I.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἐν Τραπεζούντι Φροντιστήριον τὸ πρῶτον βλέπομεν φέρον τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Ὑπομενά ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τῶν βιβλίων ἅπερ οὗτος ἐδώρησατο τῷ ἡμετέρῳ Φροντιστηρίῳ ἐχούση οὕτω « Ἀφιέρωμα τῷ ἐν Τραπεζούντι φροντιστηρίῳ ὑπὸ Γεωργίου Ὑπομενά Τραπεζουνοῦ, ἀψμε'. » Πότε ὅμως τὸ ὑφιστάμε-

νον ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν σχολεῖον προσέλαβε τὴν ἐπωνυμίαν φροντιστήριον καὶ παρὰ τίνος ἐπεκλήθη οὕτω ἀγνοούμεν παντελῶς· δυνάμεθα ὅμως εὐλόγως νὰ εἰκάσωμεν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο φέρει τὸ ἐν Τραπεζούντι Ἑλληνικὸν σχολεῖον ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἰδρύσεως καὶ ὑπάρξεως καὶ τῆς κατὰ καιρὸν ἀνασυστάσεως αὐτοῦ· ἡ λέξις φροντιστήριον σημαίνουσα σπουδαστήριον, σχολεῖον δὲν εἶναι ἀπίθανον ὅτι ἐδόθη ὡς ἐπωνυμία εἰς τὸ πρῶτον ἰδρυθέν ἐνταῦθα Ἑλλ. σχολεῖον κατὰ τὴν συνηθῆ τότε ἀρχαίξουσιν γλώσσαν· ὥστε γράφοντες τὰ νῦν κατὰ τὸ ἐνὸν ἱστορικὸν τοῦ ἐν Τραπεζούντι Ἑλλ. φροντιστη-

ρίου θέλομεν περιλάβει εἰς ταύτην καὶ ὅσα γνωρίζομεν περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς διαρκείας Ἑλλην. ἐν Τραπεζοῦντι σχολείου. Ἐν Τραπεζοῦντι ἀναντιρρήτως πρὸ τῆς ἀλώσεως τὰ γράμματα ἐκαλλιεργοῦντο καὶ σχολαὶ ἀκμαῖαι ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ, ἐν αἷς ἐσπούδασαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν βεβαίως ὁ Βησσαρίων καὶ ὁ Ἀμιρούτσος ἐκ τῶν λογίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οὗς γνωρίζομεν. Μετὰ τὴν ἄλωσιν ὅμως καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐκ τούτου πολιτικὴν μεταβολὴν καθ' ὅλην τὴν 16ην ἑκατονταετηρίδα οὐδὲν ἀναφέρεται ὑφιστάμενον ἐνταῦθα σχολεῖον καθὼς καὶ εἰς τὰς βιογραφίας τῶν λογίων ἀνδρῶν Τραπεζοῦντιῶν εἶδομεν ὅτι κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον οὐδεὶς ἐν Τραπεζοῦντι ἀνεφάνη λόγιος· τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι φυσικώτατον ἢ μία περίπτωσις εἶναι στενωῶς συνδεδεμένη μετὰ τῆς ἐτέρας· διότι ἡ ἔλλειψις λογίων προϋποτίθησιν ἔλλειψιν σχολείων καὶ τὰνάπαλιν· κατὰ τὴν 16ην ἑκατονταετηρίδα ἡ οὐδεμία σχολὴ ἀναφέρεται ὑφισταμένη ἐνταῦθα καὶ οὐδένα ὡς ἐκ τούτου βλέπομεν ἀναφανόμενον λόγιον· μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος ἀναφαίνεται ὁ Ἀθανάσιος Δαιμονοκαταλύτης· κατόπιν ὅμως κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος ταύτης ἦτο ἀπὸ τοῦ 1673 μόλις βλέπομεν ἐν Τραπεζοῦντι διδάσκοντα τὸν Σεβαστὸν Κυμνήτην καὶ οἱ καρποὶ τῆς διδασκαλίας

αὐτοῦ προκύπτουσιν ἀθροῖοι δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν· ἐκ τῶν πρώτων ἀναφαίνεται ὁ Θεόδωρος ὁ Συμεῶνος εἶτα Παΐσιος ἀρχιεπίσκοπος Τραπεζοῦντος καὶ ὁ τούτου συμμαθητὴς Γεώργιος Ὑπομενᾶς καὶ ὁ τούτου σύγχρονος καὶ συνώνυμος Γεώργιος Θεοδώρου· πάντες οὗτοι τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθησαν πιθανώτατα ἐν Τραπεζοῦντι, τινὲς μάλιστα ὡς ὁ ἀρχιεπίσκοπος Τραπεζοῦντος Παΐσιος, ἠρκέσθησαν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἣν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἔλαβεν· ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἣν ὁ λόγιος οὗτος ἀρχιερεὺς ἐπέστειλε πρὸς τὸν ἰατροφιλόσοφον Γεώργιον Ὑπομενᾶν, ἣτις ὡς εἶδομεν εἶναι γεγραμμένη μετὰ τῶν χάριτος καὶ ἀφελείας, ἐμφαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐν Τραπεζοῦντι σχολὴ περὶ τὰ τέλη τῆς 17ης ἑκατονταετηρίδος ἐν ἣ ἐδίδασκε καὶ διδάσκαλος, ὑφ' ἧν ἀμφοτέρωθεν συνεμαθῆναι καὶ ἀφ' ἧς ἀνεδείχθησαν οὐκ ὀλίγοι λόγιοι· ὡς τε τὴν ὑπαρξίν ἐν Τραπεζοῦντι Ἑλλην. σχολείου δεόν νὰ ἀναζητήσωμεν κατὰ τὴν 17ην ἑκατονταετηρίδα ὅτε καὶ πιθανώτατα ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἰδρύσεως προσέλαβεν ἡ σχολὴ αὕτη τὴν ἐπωνυμίαν *φροντιστήριον*, διότι ὁ Γεώργιος Ὑπομενᾶς περὶ τὸ 1730 τελευτήσας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφιερῶσθαι τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ εἰς τὸ *Φροντιστήριον Τραπεζοῦντος*· ἀν μὴ ἔφερεν ἤδη τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἢ δὲν ἐσπούδαζεν ἐν τῷ *Φροντιστηρίῳ* Τραπεζοῦντος.

ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΜΠΙΕΡΟΥ

Η ΙΝΔΙΚΗ ΚΑΛΥΒΗ.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

συνέχεια ἴδ. φύλλ. 13.

Μία μόνη ὑπολείπεται μοι παρατήρησις, εἶπεν ὁ Ἄγγλος, ὅ ἐστιν, ὅτι ἐξ ὧν ἔφηγετε εἰπόντες, ἔπεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι τυγχνουσι καταδεδικασμένοι εἰς τὴν πλάνην, ὅπως κενὴν ἢ ἀλήθειαν ἢ αὐτοῖς ἀναγκαίαν· δι' ὅτι ἀφ' οὗ καταδιώκουσι τοὺς λέγοντας αὐτοῖς ταύτην, τίς ἔσται ὁ διδάσκαλος, ὅστις διδάσκειν αὐτοὺς τολμήσει.

— Ἦτις ἀπήνησεν ὁ παρίας, καταδιώκει αὐτὴ αὕτη τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως διδάξῃ αὐτοῖς ἐκείνην, ἢ δυστυχία.

— Ὡ, ταύτην τὴν φορὰν, ἄνθρωπε τῆς φύσεως, ὑπέλαβεν ὁ Ἄγγλος, νομίζω ὅτι ἀπατάσθε· ἡ δυστυχία ρίπτει τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν δεισιδαιμονίαν, καταβάλλει τὴν τε καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα. Ὅσῳ οἱ ἄνθρωποι ὡσι δυστυχῆς, τοσοῦτ' οὐτίδανοι, εὐπιστοὶ καὶ χαμερπεῖς γίνονται.

— Τοῦτο συμβαίνει δι' ὅτι οὕτω ἰκανῶς δυστυχῆς εἰσὶν, εἶπεν ὁ παρίας. Ἡ δυστυχία ὁμοιάζει τὸ μέλαν ὄρος τῆς Βεμβέρης, τὸ κατὰ τὰς ἐσχατίας τοῦ διακεκαυμένου βασιλείου τῆς Λαχώρας· ἐφ' ὅσον ἀναβαίνειτε αὐτὸ, βλέπετε μόνον ἀγόνους βράχους· ἀλλ' ὅταν παραγένησθε ἐπὶ τῆς κορυφῆς, διακρίνετε ὑπὲρ κεφαλῆς μὲν τὸν οὐρανόν, ὑπὸ δὲ τοῖς ποσὶ τὸ βρασιλεῖον τῆς Κασεμίρης.

Σ. Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν 25 στίχον τῆς ἀ. στήλης τῆς 195 σελίδος ἐχοῦρ χοῦριζε ὅπερ κυριολεκτεῖται ἐπὶ γαλῆς, θετέον ἀνέπνει.

— Λαμπρὰ καὶ ἐπιτυχῆς σύγκρισις, ὑπέλαβεν ὁ διδάκτωρ· ἕκαστος τῶ ὄντι ἐν τῷ βίῳ ἔχει τὸ ὄρος, ἐφ' ὃ ἀναρριχηθήσεται· τὸ δὲ ὑμέτερον, ἐνάρετε ἐρημίτα, ὡς εἶκος, ὑπῆρξεν ἰκανῶς τραχὺ, δι' ὅτι ὑμεῖς ὑπερήθητε ὑπεράνω πάντων τῶν ἀνθρώπων, οὓς γνωρίζω. Ἐτύχετε λοιπὸν κάμποσον δυστυχῆς; Ἄλλ' εἶπατέ μοι πρῶτον, διατί ἡ ὑμέτερα φυλὴ οὕτω περιφρονεῖται ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἢ δὲ τῶν βραχμάνων οὕτω τετίμηται; Ἐρχομαι ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς παγίδας τοῦ Ἰαγρενάτου, ὅστις οὐδὲν πλέον τοῦ εἰδῶλου αὐτοῦ νοεῖ καὶ ὅμως λατρεύεται, ὡς θεός.

— Διότι, ἀπεκρίθη ὁ παρίας, οἱ βραχμᾶνες λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοὶ ἐξῆλθον τῆς κεφαλῆς τοῦ Βράμα, οἱ δὲ παρίας κατέβησαν ἐκ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Περὶ πλέον προσθέτουσιν, ὅτι ἡμέρα τινὶ ὁ Βράμας ὁδοιπορῶν ἐζήτησε φαγεῖν παρά τινος παρίου, ὅστις παρέθηκεν αὐτῷ ἀνθρωπίνην σάρκα· ἀπὸ ταύτης τῆς παραδόσεως ἡ μὲν φυλὴ ἐκείνων τιμάται, ἢ δὲ ἡμέτερα τυγχάνει κατηραμένη ἐν πάσῃ τῇ Ἰνδικῇ. Οὐδ' ἐπιτρέπεται ἡμῖν προσεγγίζεσθαι εἰς τὰς πόλεις· πᾶς δὲ ναίρης ἦτο, μισθοφόρος δύναται ἀποκτείνειν ἡμᾶς, καὶ ἐὰν μόνον πλησιάσωμεν αὐτὸν ὅσον προσβάλλει ἡ ἀναπνοή.

— Μὰ τὸν ἄγιον Γεώργιον, ἐφώναζεν ὁ Ἄγγλος, πολὺ ἀνόητον καὶ πολὺ ἀδικόν ἔστι τοῦτο! Πῶς οἱ βραχμᾶνες ἠδυνήθησαν ἵνα πιστοποιήσωσι τῆς αὐτῆς μωρίας τοῖς Ἰνδοῖς;

— Διδάσκοντες αὐτοῖς ταύτην ἐκ νηπίων, εἶπεν ὁ παρίας, καὶ ἐπαναλαμβάνοντες ἀπαύστως· οἱ ἄνθρωποι διδάσκονται, ὡς οἱ φιττακοί.

— Δυστυχεῖς! εἶπεν ὁ Ἄγγλος, πῶς ἐπράξατε, ἵνα ἀνασπάσγητε ἑαυτοὺς ἐκ τῆς ἀδύσσου τῆς ἀτιμίας, ὅπου οἱ βραχμῆνες ἅμα γεννηθέντας εἶχον ῥίψαντες ὑμᾶς; οὐδὲν ἀπελπιστικώτερον εὐρίσκω, ὡς πρὸς ὅποιονδήποτε ἄνθρωπον, ἢ τὸ καταστῆσαι τοῦτον οὐτιδανὸν πρὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὀφθαλμῶν· τοῦτο ταῦτόν ἐστι τῷ ἀφαιρῆν αὐτοῦ τὴν πρωτίστην τῶν παραμυθιῶν· δι' ὅτι ἡ βεβαιότερα πασῶν τούτων ἐστὶν ἐκείνη, ἣν εὐρίσκει τις εἰς ἑαυτὸν ἐρχόμενος.

— Εἶπον κατ' ἑμαυτὸν πρῶτον, ἐπανελάβην ὁ παρίας· ἡ ἱστορία τοῦ θεοῦ Βράμα ἐστὶν ἄραγε ἀληθής; μόνον οἱ βραχμῆνες, ἐνδιαφερόμενοι ὅπως περιποιήσωσιν ἑαυτοῖς καταγωγὴν οὐρανίαν, διηγουῦνται αὐτήν· ἀναμφιβόλως δὲ ἐπενόησαν, ὅτι παρίας τις ἐβουλήθη, ἵνα καταστήτῃ τὸν Βράμαν ἄνθρωποφάγον, ὅπως ἐκδικηθῶσι τοὺς παρίας, οἵπερ ἀπεποιούντο, ἵνα πιστεῦσωσιν, ὅτι ἐκείνοι περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀγιότητος ἐσπερολόγουν. Μετὰ τοῦτο εἶπον· ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἀληθές ἐστιν· ἀλλ' ὁ θεὸς ἐστὶ δίκαιος, οὐδὲ δύναται κατατῆσθαι ὁλόκληρον φυλὴν ἔνοχον τοῦ ἐγκλήματος ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ὅτε ἡ φυλὴ οὐδὲν μέρος εἰς τοῦτο ἔλαβε. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὁμοῦς ὅτι πᾶσα ἡ φυλὴ τῶν περιῶν συνεμερίσθη τὸ ἐγκλημα τοῦτο, οἱ ἀπύγχοι ὁμοῦς αὐτῆς οὐκ ἦσαν συνένοχοι. Ὁ θεὸς οὐτε ἐν τοῖς τέχναις τὰς ἀμαρτίας τῶν προγόνων, οὐσπερ ταῦτα οὐκ εἶδόν ποτε ἐκδικεῖται, οὐτε ἐν τοῖς προγόνους τὰ τῶν μήπω γεγεννημένων ἐκτόνων πταίσματα. Ἄλλ' ὑποθέσωμεν ἔτι καὶ ὅτι μεταλαμβάνω σήμερον τῆς ποινῆς παρίου τινὸς πρὸ χιλιῶν ἐτῶν καταδολευσαμένου τὸν ἑαυτοῦ θεόν, καίτοι τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ οὐ μετέσχον· ἦτον ἄραγε δυνατόν, ἵνα ὄν

τι ἔζη, μισούμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ πάραυτα ἐξωλοθῆεν; Ἄν ἡμῖν καταπραμένος παρὰ θεοῦ, οὐδὲν ὄσων ἐφύττειν, ἐπετύγχανεν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις εἶπον. Ὑποθέτω ὅτι ὁ θεὸς μισεῖ με, ἀλλὰ μὲ ἐργετεῖ· θέλω λοιπὸν προσπαθεῖν, ὅπως γένωμαι εὐάρεστος αὐτῷ, ἐργαζόμενος κατὰ τὸ παράδειγμα τούτου τοῦ ἀγαθὸν πρὸς οὐς ὄφειλον ἵνα μισῶ.—

— Ἄλλὰ, ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἄγγλος, πῶς ἐπορίζεσθε τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἀπολαυνόμενοι;

— Ἐν πρώτοις ἀπεκρίνατο ὁ Ἰνδός, εἶπον κατ' ἑμαυτὸν, ἐάν πᾶσα ἡ γῆ ἐχθρᾶ σοι ἦ. ἔσο σὺ σαυτῷ φίλος· ἡ σὺ δυστυχία οὐκ ἐστὶν ὑπερτέρα πῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων. Ὅσῳ κεν μεγάλη ἦ ἡ βροχὴ, τὸ μικρὸν πτηνὸν μόνον μία σταγὼν αὐτῆς καταλαμβάνει διὰ μιᾶς. Ἐπήγαινον εἰς τὰ δάση καὶ παρὰ τοὺς ποταμοὺς ζητῶν τροφὴν καὶ συχνότατα οὐδὲν ἕτερον ἔδρεπον ἢ ἀγρίου τινὰς καρπούς, εἶχον δ' ἵνα φοβῶμαι τὰ θηρία· οὕτως ἔγνω, ὅτι ἡ φύσις οὐδὲν σχεδὸν ἐποίησε διὰ τὸν ἄνθρωπον κατάμονον καὶ ὅτι εἶχε προσηλώσασα τὴν ὑπαρξίν μου πρὸς τὴν αὐτῆς ἐκείνης τῆς κοινωνίας, ἣτις ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς ἀπέρριπτε με.

Ἐφοίτων τότε εἰς τοὺς ἐγκαταλειμμένους ἀγρούς, οἵτινες πολυάριθμοι εἰσιν ἐν ἐν ταῖς Ἰνδίας καὶ αὐτοῦ ἀπῆντων πάντοτε φυτὸν τι ἐδώδιμον, ὅπερ εἶχεν ἐπιζῆσαν τῆς καταστροφῆς τῶν γεωργῶν αὐτοῦ. Περιηρόμην οὕτως ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν βέβαιος ὅτι εὐρήσω πανταχοῦ πόρον ἐν τοῖς λειψάνοις τῆς γεωργίας. Ὅτε εὐρίσκον τοὺς σπόρους φυτοῦ τινος ὠφελίμου, ἐπανεσπειρον αὐτοὺς λέγων, ἐάν μὴ δι' ἐμέ, ἀλλ' εἰς ἄλλους χρησιμεύσουσιν·

ἡσθανόμεν ὁ ἑμαυτὸν ἦτον δυστυχῆ, βλέπων, ὅτι ἠδυνάμην, ἵνα πράξω τι καλόν. Πρᾶγμα τι ὑπῆρχεν, ὅπερ ἐμπαθῶς ἐπεθύμουν, ἵνα δηλαδὴ εἰσέλθω εἰς τινὰς πόλεις. Ἐθαύμαζον μακρόθεν τὰ προτειχίσματα καὶ τοὺς πύργους αὐτῶν, τὴν ὑπερβάλλουσαν συρροὴν τῶν τε λέμβων εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ τῶν καρβανίων κατὰ τὰς ἰσοπέδους πεφορτωμένων ἐμπορεύματα φερόμενα ἐκ πάντων τῶν σημείων τοῦ ὀρίζοντος, τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν τοῦ πολέμου, οἵτινες ἤρχοντο ἐκεῖ, ἵνα σταθῶσιν ὡς φρουροὶ, ἐκ τοῦ ἐνδοτάτου τῶν ἐπαρχιῶν, τὰς πομπὰς τῶν πρέσβων μετὰ τῆς πολυαριθμοῦ ἀκολουθίας, οἵτινες ἤρχοντο ἐκεῖ ἐκ τῶν ξένων χωρῶν, ἦτοι εὐτυχῆ γεγονότα γνωστοποιήσοντες ἢ συμμαχίας συνάψοντες. Προστήγγιζον, ὅσον περιστότερον συνεχωρεῖτό μοι, εἰς τὰς διόδους αὐτῶν, θεώμενος μετὰ θάμβους τὰς μακρὰς στήλας τοῦ κοινορτοῦ, ὃν τοσοῦτοι ὁδοιπόροι διήγειρον, καὶ ἀνεσκίρτων ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐπὶ τῷ συγκεχυμένῳ ἐκείνῳ θορύβῳ ὅστις ἐξήρχετο τῶν μεγάλων πόλεων, καὶ ὅστις ἐν ταῖς πλησιοχώροις ἐξοχαῖς ὠμοίαζε μουμουρισμὸν κυμάτων κατὰ τῶν ἄκτων τῆς θαλάσσης συντριβομένων. Ἐλεγον κατ' ἑμαυτὸν· ὁμήγυρις ἀνθρώπων τοσοῦτ' εὐφροσύνης καταστάσεων κοινοποιουμένων τὴν τε βιομηχανίαν καὶ τὰ πλούτη καὶ τὴν χαρὰν ἐνδιαίτημα τρυφῆς πᾶσαν πόλιν καθίστησιν. Ἄλλ' ἐάν μὴ συχωρηταί μοι εἰσχωρῆσαι εἰς ταύτην ἡμέραν, τί με κωλύει, καὶ ἵνα εἰσέλθω νυκτός; Ἄδύνατος μὲς, τηλικούτους κεκτημένος πολέμιους, ὑπάγει καὶ ἔρχεται, ὅπου θέλει, ὑπὸ τὴν σκέπη τοῦ σκότους· μεταβαίνει ἀπὸ τῆς καλύβης τοῦ πτωχοῦ εἰς τὸ ἀνάκτορον τῶν βασιλέων. Πρὸς ἀπόλαυσιν

τοῦ βίου ἀρκεῖ ἐκείνῳ τὸ φῶς τῶν ἀστέρων, ἐμοὶ δὲ τίς ἢ χρεῖα τοῦ ἡλίου;

— Τὰς σκέψεις ταύτας ἐποίουν περὶ τὴν Δελχὴν αὐταὶ δὲ με ἐνεθάρρουναν, ὥστε εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ἅμα νυκτός γενόμενης. Εἰσέδυν ἐκεῖ διὰ τῆς πύλης τῆς Λαχόρας. Κατ' ἀρχὰς διέδραμον μακρὰν ἔρημον ὁδὸν σχηματιζομένην δεξιόθεν τε καὶ ἀριστερόθεν ἐξ οἰκιῶν, ὧν περιέκειντο ἐξῶσται ὑποβασταζόμενοι ὑπὸ ἀψίδων, ὅπου εἰσὶ τὰ καταστήματα τῶν ἐμπόρων. Κατὰ διαστήματα δὲ ἀπῆντων σταύλους καρβανίων καλῶς κεκλεισμένους καὶ ἐκτενῆ παζάρια ἦτοι ἀγοράς, ἐνθα ἐβασίλευεν ἡ βαθυτέρα σιγή. Παραγενόμενος εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς πόλεως διέβην τὴν λαμπρὰν συνοικίαν τῶν ὀμβράχων, πλήρη μεγάρων καὶ κήπων ἰδρυμένων παραλλήλως τῷ Γέμα. Τὸ πᾶν ἐνταῦθα ἀντήχει ἐκ τοῦ θορύβου τῶν ὀργάνων καὶ τῶν ἀσμάτων τῶν ἱερειῶν, αἵτινες ἐχόρευον παρὰ τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ τὴν λάμπην τῶν δάδων. Παρουσιάσθη εἰς τὴν θύραν ἐνὸς κήπου, ἵνα ἀπολαύσω τοιοῦτου ἡδέου θεάματος, ἀλλ' ἀπηλάθην ὑπὸ δούλων, οἵτινες ἀπεδίωκον ἐκείθεν τοὺς ἀθλίους βόσδοις κτηπῶντες. Ἀπομακρυνόμενος τῆς συνοικίας τῶν μεγάλων, παρῆλθον πολλὰς παγίδας τῆς θρησκείας μου, ὅπου μέγας ἀριθμὸς δυσπότμων προσπεπτωκότων κατὰ γῆς ἀνελύοντο εἰς δάκρυα. Σπεύδων ἔφυγον ἐκ τῆς θέας τῶν μνημείων ἐκείνων τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τῆς φρίκης. Ἀποτέρω αἱ δέξαι φωναὶ τῶν μολλάδων, οἵτινες ἀνήγγελλον ἀπὸ τοὺς ὕψους τῶν ἀέρων τὰς ὥρας τῆς νυκτός, μ' ἐγνώρισαν ὅτι ἡμῖν παρὰ τοὺς μιναρῆδες τζαμίου. Ἐκεῖ πλησίον ἦσαν τὰ γραφεῖα τῶν Εὐρω-

παίων μετά τῶν σημαιῶν αὐτῶν καὶ φυλάκων «οἵτινες ἐφώνουν ἀπαύστως, προσέχετε.» Ἐπειτα παρεπορεύθη μέγα οἰκοδόμημα, ὅπερ ἐξέλαβον δεσμωτήριον ἐκ τοῦ κρότου τῶν ἀλύσεων καὶ ἐκ τῶν στεναγμῶν τῶν ἐκεῖθεν ἐκπεμπομένων ἤκουσα δ' ἐνταυτῷ κραυγὰς ἄλλους ἐξ εὐρέος τινὸς νοσοκομείου, ὅθεν ἐξῆγον ἀμάξας πλήρεις πτωμάτων. Καθ' ὁδὸν ἀπὸ τῶν κλέπτας φεύγοντας εἰς τοὺς δρόμους καὶ νυκτοφύλακας περιπόλους τρέχοντας κατόπιν αὐτῶν, στίφη ἐπαιτῶν, οἵτινες καὶ μεθ' ὅλους τοὺς ραβδισμοὺς ἤτουν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν μεγάρων λείψανά τινά τῶν εὐχαιῶν, καὶ γυναικας πανταχοῦ ἐκπορευομένας χάριν τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Τέλος μετὰ μακρὰν πορείαν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἔφθασα εἰς πλατεῖαν ἀχανῆ, ἣτις περιτοιχεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Μογγόλου κατοικοῦμενον φρούριον. Αὕτη ἔδριθεν ὑπὸ σκηνῶν ραϊάχων καὶ ναβάθων φυλάκων αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἱππικοῦ τούτων, διακρινομένων τῶν μὲν ἀπὸ τῶν δὲ ὑπὸ πυρσῶν, σημαιῶν καὶ μακρῶν βάρδων ληγουσῶν εἰς οὐράς ἀγελάδων τῆς Θιβητίας. Πλατεῖα τάφος ὕδατος πλήρης καὶ πυροβολικῆ ὠχυρωμένη περιχύκλου μετὰ τοῦ πεδίου τὸ φρούριον.

— Ἐθεώρησα ὑπὸ τὴν λάμπιν τῶν πυρρῶν τῆς φρουρᾶς τοὺς πύργους τοῦ φρουρίου, οἵτινες ἀνήγοντο μέχρι τῶν νεφῶν, καὶ τὸ μῆκος τῶν προτειχισμάτων αὐτοῦ, οὐδὲν ἄκραν ὁ ὀρίζων οὐκ ἐδείκνυεν. Βεβαίως ἐπεθύμησα, ἵνα εἰσχωρήσω κἀνταῦθα, ἀλλὰ μετὰ κόπον καὶ ἤτοι μάλιστα ἤρηται ἀπὸ δοκῶν ἀφῆρσάν μου καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ τῆς πλατείας ἐπιβῆναι. Ἐσταμάτησα λοιπὸν κατὰ τινὰ τῶν ἐσχατιῶν αὐτῆς παρὰ μαύρους

τινάς δούλους, οἵτινες συνεχώρησάν μοι, ἵνα ἀναπαυθῶ πλησίον πυρὸς, περὶ ὃ καὶ αὐτοὶ ἐκάθηντο. Ἐνεῦθεν ἐθεώρησα μετὰ θαυμασμοῦ τὸ αὐτοκρατορικὸν μέγαρον καὶ εἶπον· ἐδῶ λοιπὸν κατοικεῖ ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων! τὴν εἰς τοῦτον ὑποταγὴν τοσαῦται θρησκείαι κηρύττουσι, πρὸς δόξαν τούτου τοσαῦται προσβεῖται ἀφικνοῦνται, διὰ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ τοσαῦται ἐπαρχίαι ἐξαντλοῦνται, διὰ τὰς ἰδουπαθείας τούτου τοσαῦτα καρβάνια ὁδοποροῦσι, διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτοῦ τοσοῦτοι ἄνθρωποι ἔνοπλοι καὶ σινηλοὶ ἀγρυπνοῦσιν!

— Ἐν ᾧ ταύτας τὰς σκέψεις ἐποιούμην, μεγάλαί χαρὰς φωναὶ καθ' ἅπασαν ἠκούσθησαν τὴν πλατεῖαν καὶ εἶδον διερχομένας ὀκτὼ καμήλους διὰ σημαιοταινιῶν κεκοσμημένας· ἔμαθον δὲ, ὅτι ἦσαν πεπορευόμεναι κεφαλὰς ἀνταρτῶν, ἃς οἱ στρατηγοὶ τοῦ Μογγόλου ἐπεμπον αὐτῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Δεκάνης, ἔνθα εἰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ὀνομάσας διοικητὴν ταύτης, ἐπολέμει κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τρία ἔτη.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΑΠΑΓΑΛΟΥ.

(μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

« Ἄμεις ποκ' ἤμεσ ἀλκιμοὶ νεανία! »
 Εἶχα καὶ ἐγὼ θείαν· εἶχε δὲ καὶ ἐκείνη ἓνα παπαγάλον! . . . » Ω! πῶς παρερχονται οἱ χρόνοι, καὶ ἤδη δὲν ἤξεύρω διὰ ποῖα μᾶλλον νὰ λυπηθῶ, δι' ἐκείνην, ἢ διὰ τὰ ὠραῖά της γλυκίσματα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσα διὰ παντός! Καὶ πάντα μὲν τὰ ἐκείνης ζωηρὰν μοὶ ἐγκατέλιπον ἐντύ-

πωσιν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐνθυμοῦμαι τὸν πιστὸν αὐτῆς παπαγάλον, τὸν μακαρίτην, διότι καὶ ἐκεῖνος μᾶς ἀφήκε χρόνους, μετὰ τοῦ ὁποῦ καὶ ἐμοῦ ἐπῆλθε ποτὲ σκηνὴ τοσοῦτον σπουδαία, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ μὴ σᾶς τὴν διηγηθῶ, ἀγαπητοί μοι ἀναγνώσται.

Ἡ μακαρίτις θεία μου εἶχε μεγάλην μανίαν νὰ κυνηγᾷ τὰς ἕνεκα θανάτου γιγνομένης πωλήσεις διαφόρων ἐπίπλων, τοσοῦτον, ὥστε κατήντησε νὰ μεταβάλῃ τὴν οἰκίαν της εἰς μουσεῖον, ἔνθα πᾶν ἕτερογενὲς καὶ διάφορον εἶχε συναθροισθῆ· ὁ δὲ παπαγάλος ἀποτελῶν μέρος τῆς συλλογῆς ταύτης, ἦτο, ὡς θέλετε ἰδεῖ, τὸ περιεργότατον τῶν ἀντικειμένων αὐτῆς.

Οὗτος λοιπὸν τέλος πάντων ὁ παπαγάλος διὰ νὰ μὴ τὰ πολυλογοῦμε, ἦτο ἐν πρώτοις μὲν ἡμίγυμνος τὴν βράχιν, ὡς ἐκ τοῦ βαθέος καὶ σεβαστοῦ γήρατός του, ἔπειτα δὲ εἶχε πτέρυγας περιεφθαρμένας ἐκ τῆς διηνεκοῦς τριβῆς Κύριος οἶδε πρὸς πόσας πλευρὰς πόσων κλωβίων, ὁμοίᾳζε δὲ οὕτω πρὸς τοὺς τῆς φιλοκοσμίας ἀπομάχους ἐκείνους, οἵτινες μετὰ πολλῆς τῆς λύπης βλέπουσιν ἀξανομένην τὴν τῆς κορυφῆς αὐτῶν ἐρήμωσιν. Καὶ ἐν τούτοις καίπερ ἐν τῷ αὐτῷ καταστάσει εὐρισκόμενος κατῴρθονε πάλιν ὁ ἡρωϊκὸς ἐκεῖνος παπαγάλος νὰ ἐπιδείκνυται καὶ νὰ ἐπισύρῃ τὴν ζωηρὰν ἀγάπην τῆς θείας· τοσαύτην πρᾶξιν καὶ πειρὰν ἐφαίνετο ἔχων τοῦ βίου.

Ἄλλὰ τὸ ἐξοχώτατον τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ ἦτο τὸ στρογγύλον καὶ ἀκίνητον αὐτοῦ βλέμμα, ὅπερ τοῦτο μὲν ἐφαίνετο ἀνιχνεύον τὰ ἐν τῷ βάθει τοῦ νοός ἐκάστου, τοῦτο δὲ μετ' αὐστηρᾶς προσοχῆς καὶ θαυμαστῆς μνήμης ἀντελαμβάνετο πασῶν τῶν περὶ αὐτοῦ φράσεων καὶ ἐφύλαττεν αὐτάς. Μαρτύριον δὲ ἡ θαυμάσιος καὶ ἐπὶ τέλους ἀνυπόφορος αὐτοῦ φλυαρία. Διότι ὅσάκις μάλιστα ἔβλεπε παρόντας δὲν ἔπαυε τὰς πολλὰς καὶ ἀσυναρτήτους αὐτοῦ φράσεις, αἵτινες πρῶτον μὲν ἀληθῶς ἕτερον, ἐπὶ τέλους ὅμως τοσοῦτον ἠρέθιζον, ὥστε ἐγὼ ἀναγκασόμενος διὰ οἰκονομικούς, γλυκισματικούς καὶ ἄλλους λόγους νὰ διαμένω ἐπὶ πολλὴν ὥραν παρὰ τῆς θείας, κατήντησα πολλάκις, ἀπούσης τῆς θείας ἐννοεῖται, νὰ σηκωθῶ νὰ τὸν πνίξω, ἀλλὰ φοβούμενος τὴν δυσμένειαν τῆς θείας, ἣτις δὲν εἶχε καμμίαν αἰτίαν νὰ δυσαρεστηθῆ κατ' αὐτοῦ διὰ τὸν ἀπλούστατον καὶ φυσικώτατον λόγον ὅτι . . . ἦτο κωφὴ, διὰ ταῦτα λέγω ἐδίδον τὸν τῆς ὀργῆς, διὰ νὰ ἔχω τόπον καὶ διὰ τὰ γλυκίσματα. Ἴνα δὲ μὴ ἄλλη τις παρομοία περίστασις εἰς παρόμοιον εἰσενέγκῃ με πειρασμὸν ἀπεφάσισα νὰ μὴ τιμῆσω ποτὲ αὐτὸν διὰ τῆς παρουσίας μου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει· διότι ἡμέραν τινὰ γευματίσας ἐξαίρετα ἐννοεῖται μετὰ τῆς θείας εἰσῆλθον μετ' αὐτῆς πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς τὸ πᾶν

ρακείμενον δωμάτιον, ὅπου ἐνόμιζον ὅτι δὲν ἦτο ὁ παπαγάλος, αἶφνης ἀκούω αὐτὸν οὐχὶ μακρὰν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς μου καὶ τοσοῦτον ἐνοχλοῦμαι ἐπὶ πολλὴν ὥραν, διότι ἡ θεία μου εἶχεν ἀποκοιμηθῆ καὶ ἐγὼ ἐκαθήμην βωδός, τοσοῦτον ἐπὶ τέλους παραφέρομαι ὥστε τῆς παραστάσεως τῆς τε θείας μου καὶ τῶν γλυκισμάτων κ. τ. λ. σκοτισθείσης, καθὼς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι, γενόμενος ὄγλ. ἐκτὸς ἑμαυτοῦ, ἐγείρομαι ἡρέμα καὶ πλησιάζω τὸν παπαγάλον, ὅστις μὲ παρετῆρει ἀσκαρδαμυκτὴ καὶ ἐφαίνετο ἐνοήσας τὰ καταχθόνια σχέδιά μου. Ἄλλὰ πρὶν ἢ ἐκτείνω τὰς κακοποιὰς χεῖράς μου ἐπ' αὐτοῦ, αἶφνης ὁ παπαγάλος, « Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, μοὶ λέγει, διότι μέλλεις νὰ μὲ πνίξης· ἀρκετὸς χρόνος παρήλθεν ἀφότου ἐβαρύνθην πλέον τὴν ὑπαρξίν μου καὶ ἐπικαλοῦμαι τὸν θάνατον πολὺ γενναιότερον ἀποφασισμένος ἢ ὁ γέρον ξυλοκόπος. » Ἐκπλαγείς ἐγὼ ἐπὶ τοιοῦτοις λόγοις ὀπισθοχώρησα καὶ καθίσας πάλιν ἡρέμα ἐπὶ τῆς ἕδρας μου ἔμενον ἄπνους, ὅτε ἐκεῖνος « Ἐμπρὸς λοιπόν! εἶπε· διὰ τί ἐγκαταλείπεις τὸ σχέδιόν σου; μήπως διότι ἔμαθες, ὅτι θέλεις διὰ τούτου μὲ εὐχαριστήσῃ; . . . Παρόδοξε νέε! δὲν ὑποφέρεις ἐπὶ ὀλίγας στιγμὰς τὴν φλυαρίαν μου; τί λοιπόν νὰ εἶπω ἐγὼ ὅστις ἀκούω ὑμᾶς πάντας ἐπὶ ἑκατὸν ὄλα ἔτη καὶ ἔχω ἐπομένως ἡλικίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶναι συγνωστέα ἢ τοιαύτη φλυαρία μου; Ἄλ-

λὰ καὶ ταύτης τίς ὁ αἴτιος; Οὐχὶ ἐγὼ, κύριε, ἀλλὰ σὺ καὶ οἱ ὅμοιοί σου! διότι ὄλα αὐταὶ αἰφράσεις, τὰς ὁποίας οὕτως ἀσυναρτήτως ἐκφέρω, εἶναι ἡ ἄπαντός ὅ,τι παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ διαφόροις κυρίοις μου ἤκουον συχνάκις ἐπαναλαμβανόμενον· οὕτω δὲ μόλις ἄγων τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας μου, εἶχον μεταβάλει τρεῖς κυρίους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος μοὶ ἔμαθε νὰ ψάλλω « Ζήτω ὁ βασιλεὺς », ὁ δὲ δεύτερος « Ὅλα γίνονται· τοῦ σπανοῦ τὰ γένηται μόνον δὲν φυτρώνουν » ὁ δὲ τρίτος « Ἄς ἐπαγρυπνῶμεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κράτους »! Ὑπὸ τοιαύτης λοιπὸν ἐπιτυχίας στεφθείσης τῆς ἀρχῆς τοῦ φιλολογικοῦ μου σταδίου, ἐπομένον ἦτο αἱ πρόδοί μου νὰ μὴ ἔχωσιν ὄρια, καὶ λοιπὸν μὲ ἤκουσας βεβαίως πολλάκις ψάλλοντα « Ἰδοὺ ὑπόθεσις πρὸς διαδικασίαν! » Τὴν φράσιν ταύτην ἔμαθον παρὰ δικηγόρου τινὸς, ὅστις ἐπανελάμβανεν αὐτὴν εἰς πάντα πελάτην του, ἀδιάφορον ἂν ἢ ὑπόθεσις του ἦτο καλὴ, κακὴ, στραβὴ, κουτζή, περιπελεγμένη κ. τ. λ. — « Ἀφήσατε τὴν φύσιν νὰ ἐνεργήσῃ μόνη τῆς! » ἔλεγεν πάντοτε ἄλλος κύριός μου ἰατρός· ἢ δὲ φράσις αὕτη λεγομένη μὲν πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν ἐρχομένους ἀσθενεῖς ἐτιμᾶτο ἀντὶ ὧ φρ., διδομένη δὲ ὡς σπουδαία συμβουλή εἰς ἀσθενῆ οἰκουροῦντα ἀντὶ εἰκοσιφράγκων. Ἡ δὲ φράσις « Ξαναπεράστε αὔριον, ὁ Κύριος δὲν εἶναι ἐδῶ » ἦτις μοὶ

ἐδιδάχθη παρὰ τινι μαρκησίῳ ἀμφιβόλου καὶ σκοτεινῆς εὐγενείας, ὅστις μ' ὄλα ταῦτα δὲν ἔπαυε προσποιούμενος τὸν μέγαν Κύριον, ἢ φράσις αὕτη ἐλέγετο πάντοτε ὑπὸ τοῦ ὑπηρετοῦ του πρὸς τοὺς τοὺς συνεχῶς καὶ ἀλλεπαλλήλως καὶ ματαίως τὴν θύραν κρούοντας καὶ ξανακρούοντας πιστωτάς.

Ἐντεῦθεν μεταβάς παρὰ τινι ἐμπόρῳ ἐδιδάχθην τὸ πολύκροτον ἐκεῖνα ἐπιφώνημα « Σοὶ ὀρκίζομαι εἰς ὅτι ἔχω ἱερόν, ὅτι τὸ ἀφίνω διὰ τόσα, διότι εἶσαι σὺ! διότι πραγματικῶς εἰς ταύτην τὴν τιμὴν ζημιόνομαι ». Ὁ κύριός μου οὗτος τοιουτοτρόπως πάντοτε ζημιούμενος κατήντησεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀγοράσῃ μεγαλοπρεπέστατον οἶκημα ἐν τῇ ἐξοχῇ, ὅπου ἔνθεν μὲν ἐδιαβολοσκορπίζε τ' ἀνεμομαζώματα, ἔνθεν δὲ ὄλος ζῆλος καὶ ἀρετὴ ἐδημηγόρει πρὸ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου περὶ δικαίας καὶ εὐσυνειδήτου συναλλαγῆς. Καὶ τοῦτο μαρτύριον καὶ σημείον ὅτι καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἀπέχει καὶ τὸ λέγειν τοῦ ποιεῖν!

Τὸ νὰ ζῶ, ψυχὴ μου, χωρὶς ἐσέ! ὦ! ποτέ! » ἔχω μάθει παρὰ τῇ καλῇ ἐκείνῃ χήρᾳ, ἣτις τὸ αὐτὸ πάντοτε ἐπανελάμβανε καὶ πρὸς τοὺς τέσσαρας ἀλλεπαλλήλους συζύγους τῆς. Ἐδὲ « Θὰ πηγῶ τὸ αἷμά του » μὴ ἔμεινε παρὰ τινος θρασυδείλου, ὅστις τοὺς μὲν ἀσθενεῖς οὕτω θρασέως μετεχειρίζετο, παρὰ δὲ τοῖς δυναταῖς εἶρπεν ὡς τὰ ἐρπετά· τὸ δὲ « Δια-

τηρεῖ ἄμαξαν; » ἔμαθον ἐξ ἀξιερᾶστου νέας ἣτις ἐπανελάμβανε πάντοτε αὐτό, ὡς ἀπαράβατον ὄρον, ὡςάκις νέος τις ἐζήτηι αὐτήν, ὡς σύντροφον παρήγορον εἰς τὸν βίον καὶ οὕτως ἐφεξῆς, διότι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σοὶ ἀναπτύξω πᾶσαν τὴν ἱστορίαν τῶν φιλολογικῶν μου σπουδῶν.

Μόλις ὁ παπαγάλος ἐτελείωσε καὶ ἡ μὲν θεία μου ἐξύπνησεν, ἐγὼ δὲ ὄλως ἄλλοιός ἔκτοτε γενόμενος, οὐ μόνον ἐδικαίωσα αὐτόν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν πρακτικῶν φιλοσόφων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν τολμῶ τὰ τὸν κατατάξω.

N. E.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ νέος κ. Γ. εὐρέθη εἰς τὴν συναναστροφὴν τοῦ Β. καίπερ πτωχὸς ὢν εἰς τὴν συναστροφὴν ἐφοῖτα καὶ τις ἡμιμογενής. Περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὁ νέος οὗτος θελήσας ν' ἀπέλθῃ, ἀντὶ τοῦ εἰδικοῦ του καπέλου ἐπῆρε τὴν τοῦ ἡμιμογενοῦς, τοῦ ἤρχετο δὲ εἰς τὸ κεφάλι ἀξιολογώτατα, πλὴν ἐπειδὴ ἦτο καινούριον ἀνεγνώρισεν ὅτι δὲν εἶναι ἰδικόν του καὶ τὸ ἄφησεν.

Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐκείνης ἀπεφάσισαν ὁ νέος οὗτος νὰ μὴν ἀγοράσῃ πλέον καπέλον.

Εἶχε πληροφορηθῆ ὅτι ὁ κύριος ἔτρω-

γε τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς *Μασσαλίας*, μίαν ἑσπέραν λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ μὴ φάγη εἰς τὴν *Μέλισσαν* ἀλλ' ἐκεῖ ἔστω καὶ μὲ ζημίαν μιᾶς δραχμῆς. Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του μεταξὺ τῶν πολλῶν καπέλων ἐξελέξατο τὸ τοῦ κυρίου, ἦτον καινούριο ἔπειτα τοῦ ἤρχετο ἀξιόλογα, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἄφησε τὸ ἰδικόν του. ¶

Ὁ ἡμιμογενὴς κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐζήτηε τὸ καπέλον του, ἀλλὰ μὴ εὐρεθέντος τούτου ἠναγκάσθη νὰ φορέσῃ τὸ καπέλον τὸ ὁποῖον ἐπερίσσευεν.

Ἦτο τὸ ἄθλιον ἐκεῖνο τοῦ νέου.

Παρήλθον μῆνες τινές, εἶχε φθάσει ὁ Ἀπρίλιος, ὁ κύριος ἐφέρει καπέλον ψάθινον τοῦ συρμοῦ.

Μίαν ἑσπέραν ὁ αὐτὸς νέος ἐγευμάτισε πάλιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἀναχωρήσας δὲ ἄφησε τὸ καπέλον του καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπῆρε τὸ ψάθινον τοῦ κυρίου, ἐννοεῖται κατὰ λάθος.

Κατόπιν ὁ κύριος βλέπει ὅτι ἔχασε τὸ καπέλον καὶ ὅτι ἀντ' αὐτοῦ ἐφύτρωσε τὸ παλαιόν του καπέλον τὸ ὁποῖον εἶχε χάσει. Τότε πλέον ἐνόησεν ἐταράχθη καὶ μετέβη τοῦ λοιποῦ νὰ τρώγῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ *Στέμματος*.

Προσῆγγιζεν ὁ χειμὼν καὶ ὁ καλὸς νέος εἶχεν ἀνάγκην καπέλου· μανθάνει ἐκ τῆς συναναστροφῆς ἔνθα μετέβαιναν ἅπαξ τοῦ μηνὸς μὲ καπέλον συγγενοῦς, ὅτι ὁ ἡμιμογενὴς τρώ-

γει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ *Στέμματος*.

Μεταβαίνει καὶ ἐκεῖ ἔνθα ἄφησε τὸ καπέλον τὸ ψάθινον καὶ ἐπῆρε τὸ τοῦ κυρίου του, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ μὲ ψάθινον καπέλον τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεγνώρισε ὡς ἰδικόν του· ἐστάθη ἀδύνατον ν' ἀνακαλύψῃ τὸν παράδοξον κλέπτην, ἤδη τρώγει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς *Γαλλίας*. Ὅταν ἰδῆτε κύριον ἔχοντα τὸ καπέλον του ὅταν τρώγῃ εἰς τὰ γόνατα ἢ εἰς παρκειμένην καρδιαν αὐτὸς εἶναι [καὶ ὁ παθὼν ἡμιμογενής.

* *

Εὐγενὴς τις Ἴσπανὸς νευρικῆς καὶ χολερικῆς κράσεως, ἀκούσας δεινὸν τινα περὶ κολάσεως λόγον, ἐπίστευσεν ἐαυτὸν ἀσυγχώρητον καὶ συνεπῶς κατηραμένον.

Ἀκαταπαύστως ἔκραζεν ὅτι ὁ θεὸς οὐδέποτε θέλει συγχωρήσει τὰς ἀμαρτίας του καὶ ἐκ τῆς λύπης του ἠσθένησεν. Ἡ οἰκογένειά του πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν προσκαλέσασα τοὺς εἰδήμονας ἰατροὺς πρὸς σωτηρίαν τοῦ δυστυχοῦς πλὴν πάντα εἰς μάτην.

Ἡ μουσικὴ, τὰ παγνίδια, οἱ περίπατοι [καὶ αἱ ἐνάρετοι συναναστροφικαὶ κατ' οὐδὲν ἴσχυσαν νὰ πείσωσι τὸν ἀσθενῆ ὅτι ἠπατάτο.

Ἰατροὶς τις τέλος κατέφυγεν εἰς στρατήγημα ὅπερ θαυμασίως ἐπέτυχεν. Ἀνοίξας ὀπὴν εἰς τὴν ὀροφὴν τοῦωματίου τοῦ ἀσθενοῦς ἀφύπνισεν αὐτὸν

δ' ἤχου ἐλαφρᾶς μουσικῆς, ἐφώτιζε πάραυτα τὸ σκοτεινὸν δωμάτιον διὰ λαμπροῦ φωτός, καὶ κατεβίβασεν ἄγγελον. Ὁ κυανόπτερος ἄγγελος ἐπιφανεὶς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἐκπληχθέντος ἀσθενοῦς κρατῶν ἀνὰ χειρὰς κλάδον ἐλαίας, εἶπεν· «ὁ θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν εἰσακούσας τῶν δεήσεών σου συγχωρεῖ τὰς ἀμαρτίας σου. Σύνελθε λοιπὸν καὶ κῦψον τὸν αὐχένα ἵνα δοξάσῃς αὐτόν.»

Ὁ ἄγγελος ἀμέσως ἀνελήφθη καταλιπὼν ἐν τῷ δωματίῳ μύρια ἀρώματα.

Πλήρης χαρᾶς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λάμποντας ἐκ τῆς εὐτυχίας ὁ εὐγενὴς Καστιλανὸς ἔκραζε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα διηγῆθῃ ὅτι εἶδε καὶ ἤκουσε. Πάντες συνεχάρησαν αὐτόν ἐπὶ τῷ εὐτυχίματι καὶ γοσυκλιεῖς εὐχαρίστησαν τὸν θεόν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ ἀσθενὴς ἐθεραπεύθη.

* *

Ἡ δεσποινὶς Φ. Ξ. διδασκάλισσα καὶ πονηρᾶς φύσεως ὀλίγον, μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ Ν. ὅπως συστήσῃ τὸν πατέρα αὐτῆς διὰ τινα θέσιν.

Ἄλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος δὲν ἦτο Δὸν Ζουάν.

Λοιπὸν κυρία μου... λέγει ὁ ὑπουργὸς, βλέπων εἰς τὰ ταβάνια, ἴσως ἐφοβεῖτο τοὺς ὠραίους ὀφθαλμούς..

— Λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ καὶ πάλιν, κύριε ὑπουργέ, σᾶς συνιστῶ τὸν καλὸν πατέρα μου.

— Θὰ τὸν ἔχω ὑπ' ὄψιν (ἐξηκολούθει βλέπων εἰς τὸ ταβάνι).

— Αὐτὸς εἶναι ὅστις θὰ προστατεύσῃ τὴν νεότητά μου.

— ὦ! μὴν ἀμφιβάλλητε, ἀν λάβητε τὴν ἀτυχίαν νὰ τὸν χάσητε θὰ σᾶς χρησιμεύσω ἐγὼ ὡς πατήρ.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ παρακολουθῶν τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν Κρινότητα ἀνεγνων ἐκτενῆ πραγματείαν ἐν τῷ Εὐξεινῷ Πόντῳ, περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς νέας δὴ λεγομένης μεθόδου, ἣν εἰτήγαγεν εἰς τὰ Παιδαγωγεῖα τῆς ἡμετέρας πόλεως ὁ ἐπαξίως κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος διευθύνων αὐτὰ κύριος Ἰ. Παρχαρίδης.

Συγχαίρομεν τῷ νέῳ Διευθυντῇ διὰ τὰς παιδαγωγικὰς αὐτοῦ γνώσεις καὶ τὰς νέας μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἀνεκάλυψε φιλοτίμως ἐν ταῖς διδακτικαῖς τοῦ Οἰκονόμου. καὶ τοῦ Πουλίου καὶ τοῦ Μωραΐτου, καὶ ἐξελέξατο τὸ ἀλφαβητάριον τοῦ τελευταίου ὡς τὸ εὐμεθοδέτερον τὸ εὐκολώτερον καὶ τὸ καταλληλότερον τῶν μέχρι ταῦδε διδασχθέντων

ἀλφειοπαριών εἰς τοὺς ἡμετέρους παῖδας· οὐχ ἦττον δὲ δὴν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἀπαιτουμένην εὐχαρίστη-
 τιν πρὸς τὴν Σεβαστὴν καὶ φιλόμουτον Ἐφορίαν τῶν Σχολείων, ἥτις πᾶν φι-
 λοτίμως καὶ μετ' αὐταπαρνέσεως ἐρ-
 γαζομένη πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Σχο-
 λείου, δὲν ἐδίστασε ὅπως διορίσῃ διευ-
 θυντὴν τοῦ Παιδαγωγείου φοιτητὴν τοῦ
 Πανεπιστημίου τῆς Φιλολογίας. Διὰ τῆς
 νέας ταύτης μεθόδου τοσαύτην ἀφθονίαν
 καρπῶν ἐπαγγέλλεται ὁ κ. Παρχαρίδης
 καὶ τοσοῦτον εἶναι πεπεισμένος περὶ
 τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς, ὥστε δὲν ὤκνησε
 νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸν *Εὐξείνου Πόντου*
 ὅπως διαρωτίσῃ τοὺς γονεῖς ἵνα μὴ παρα-
 σύρωνται ὑπὸ κακοβούλων καὶ φθονερῶν
 τινῶν ἐχθρῶν, οὐδὲν ἄλλο δυναμένων,
 ἢ τὸ διαβάλλειν καὶ κατηγορεῖν ἐκ συ-
 στήματος τὰ καλὰ τῶν ἄλλων· παρη-
 γορεῖ δὲ συγχρόνως τοὺς γονεῖς ὅπως ἔ-
 χουσι νὰ ὑπομονὴν μέχρι τοῦ σχολικοῦ ἔ-
 τους ὅτε θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστη-
 μενοί. Πρὸς ταῦτα οὖν τὰ ληρήματα
 δὲν ἀξιοῦμεν νὰ ἀπαντήσωμεν οὔτε κρί-
 νομεν αὐτὰ ἄξια προσοχῆς. Ἴδωμεν δὲ
 μόνον τίς ἡ διδασκαλία ἢ πρὸ αὐτοῦ
 γιγνομένη ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐκπαιδευτη-
 ρίοις, τίς ὁ σκοπὸς αὐτῆς καὶ εἰ ἐξε-
 πλήρου τὸν προορισμὸν αὐτῆς ὡς ἔδει.

Ἴδωμεν δὲ ἀκολούθως καὶ τὴν νέαν
 διδασκαλίαν τοῦ νέου συστήματος, ποῖον
 τὸ εὐμέθοδον αὐτῆς, τὸ καλλίτερον, τὸ
 ἀποτελεσματικώτερον, καὶ τὸ ἄγον τὴν

μαθητὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ταχύτερον καὶ
 εὐκολώτερον.

Εἶναι ἀληθές, πρὸ δεκαετίας τὰ ἡμέ-
 τερα δημοτικὰ Σχολεῖα πολὺ ἀπειχον
 τοῦ νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν σκοπὸν τῶν,
 διότι ἡ διδασκαλία ἐν αὐτοῖς ἰσπεριωρί-
 ζετο μόνον εἰς μηχανικὴν τινὰ ἀνάγνωσιν,
 εἰς ἀρίθμησην καὶ γραφήν, μὴ λαμβανο-
 μένου ὑπ' ὄψιν ποτὸς μήτε τὸ νόημα τῶν
 ἀναγιγνωσκομένων τεμαχίων μήτε τὸ ἐ-
 ξαγόμενον συμπέρασμα τοῦ μαθήματος
 ἐξ οὗ ὁ μαθητὴς νὰ προσπορίζεται τὰς
 ἀπαιτουμένας δι' αὐτὸν γνώσεις καὶ ἡ-
 θικότητας· τὸ δὲ δυστύχημα, οὔτε τὰ
 κατάλληλα βιβλία καὶ πρόσφορα πρὸς τὸ
 πνεῦμα τοῦ μαθητοῦ ἐν τοῖς σχολείοις
 ἦσαν. Ἄλλ' ὅτε ἐξελέγη Ἐφορὸς τῶν
 σχολείων ὁ κ. Ἡ. Κωνσταντινίδης ἔπαυ-
 σε πλέον ἡ ξηρὰ καὶ ἄγονος ἐκαίνη δι-
 δασκαλία καὶ διεδέχθη αὐτὴν καρποφό-
 ρος καὶ σκόπιμος καὶ ὁποῖα ἔπρεπεν εἰς
 παῖδας· πρῶτος αὐτὸς ἔθεσε τὰ θεμέλια
 τῆς διοργανώσεως, καὶ ἐπέφερε τὰς δυ-
 νατὰς βελτιώσεως· δι' ὃ οφείλεται ἔπαι-
 νος πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Ἡλίαν Κων-
 σταντινίδην, ὅστις συχνὰ ἐπισκεπτόμε-
 νος τὰ σχολεῖα συνεζήτει μετὰ τῶν δι-
 δασκάλων κατέβλεπε τὰς ἐλλείψεις, καὶ
 κατεγίνετο εἰς δόρθωσιν τῶν κακῶς
 ἐχόντων· αὐτὸς εἰτήγαγε τὴν λαμπρὰν
 σειρὰν τοῦ Βρεττοῦ· τίς δὲν ἐνθυμεῖται
 τὸν Ἐρημίτην τὴν μικρὰν Ἐλένην, τὸν
 καλὸν Πατέρα καὶ τὰ λοιπὰ διδασκτικά
 βιβλία, τὰ ὁποῖα οὐ μόνον τὴν ἀγάπην

καὶ εὐχαρίστησιν τῶν παίδων εἰλκυν
 διότι ἐν αὐτοῖς ὡς ἐν κατόπτρῳ διέ-
 λαμπεν ἡ ἠθικότης, ἀλλὰ καὶ τοὺς γο-
 νεῖς κατεγοήτευον, οἵτινες πρῶτον ἤδη ἰ-
 δόντες βιβλία εὐληπτα καὶ καλῶς ἐνο-
 ούμενα ἠὲ εὐχαριστοῦντο ἐν τῇ οἴκῃ μετὰ
 τῶν τέκνων τῶν νὰ τὰ μελετήσωσιν.
 Εὐτυχῶς καὶ ἡ διαδεχθεῖσα αὐτὴν Ἐφο-
 ρία ἐφρόντισε καὶ ἔφερεν ἓνα τῶν καλλι-
 τέρων παιδαγωγῶν, τὸν κ. Βράϊον Βοζά-
 νην, ὅστις συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τοῦ κ.
 Ἡλ. Κωνσταντινίδου. Ἐνταῦθα θε-
 ωροῦμεν ἐγκλημα εἰάν δὲν ὁμολο-
 γήσωμεν τὸν ἀπαράμιλλον ζῆλον καὶ
 τὴν ἀκάματον ἐπιμέλειαν τῶν ἐπιτο-
 πίων διδασκάλων, οἵτινες ὑπὸ ἐμπείρου
 καὶ ἐπιστήμονος παιδαγωγοῦ ὀδηγούμε-
 νοι κατώρθωσαν, ὅσα Καθηγηταὶ παιδα-
 γωγείων δὲν ἠδυνήθησαν πολλάκις νὰ
 κατορθώσωσι. Δυστυχῶς ὁμως ἀπὸ διε-
 τίας ἄλλην φάσιν ἔλαβον τὰ πράγματα,
 διότι ἡ παρούσα Ἐφορία προέβη εἰς τὴν
 ἀποβολὴν ἐκ τοῦ σχολείου διακεκριμένων
 τινῶν διδασκάλων καὶ δὴ καὶ τοῦ διευ-
 θυντοῦ αὐτοῦ τοῦ τοσαῦτα ἔτη μετὰ ἀ-
 παραμίλλου ἐπιμελείας καὶ αὐταπαρνέ-
 τως μοχθήσαντος καὶ ἀντικατέστησεν
 οὕτω πεπειραμένον διδάσκαλον δι' ἐνὸς
 ἀπείρου καὶ ἀμαθοῦς

Τὴν τοιαύτην τῆς Ἐφορίας ἀπόφασιν
 δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ἐπικρίνωμεν, κα-
 θ' ὅσον δὲν γνωρίζομεν καὶ τοὺς λόγους,
 ὧν ἕνεκα ἡ Ἐφορία ὤρμηθη εἰς τοῦτο·
 λυπούμεθα δὲ μόνον, διότι οὕτω ὑπο-

σκάπτονται τὰ θεμέλια τοῦ ἔργου, ὅπερ
 ἡ προηγουμένη Ἐφορία μετὰ τόσου κόπου
 καὶ ἰδρωτὸς ἔθεσε καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς
 τὴν πρόοδον ἐξωμάλυνε· τὴν ὀπισθοδρό-
 μῃσιν δὲ ταύτην τοῦ παιδαγωγείου συν-
 αισθανθεῖσα καὶ ἡ Ἐφορία διώρισε διευ-
 θυντὴν τοῦ Παιδαγωγείου τὸν κ. Ἰ. Παρ-
 χαρίδην ὅπως ἐπιφέρει τὴν ἀπαιτουμέ-
 νην βελτίωσιν εἰς τὰ σχολεῖα. Ἀλλ' ὁ
 διορισμὸς οὗτος καθ' ἡμᾶς δὲν εἶναι ἐ-
 πιτυχίης καθ' ὅσον ὁ κ. Ἰ. Παρχαρί-
 δης ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, καὶ
 αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν Ἀθήναις ἐσπούδαζε
 φιλολογίαν καὶ οὐχὶ παιδαγωγίαν ἐπο-
 μένως ἢ ἀπειρία αὐτοῦ καὶ ἄγνοια περὶ
 τὴν παιδαγωγίαν ἐπαισθητὴν δύναται
 νὰ φέρῃ εἰς τὰ σχολεῖα βλάβην. Καὶ
 τοῦτο θέλομεν ἀποδείξει· διότι ἅμα τὸ
 συμβόλαιον ἐν τῷ θυλακίῳ του κατέθε-
 σε καὶ ἑαυτὸν ἐξησφάλισεν ἐπελάβετο
 τοῦ ἔργου· ἀλλὰ τί νὰ πράξῃ καὶ αὐτὸς
 ἠγνώσει, καὶ ὁμως ἔπρεπε νὰ δείξῃ νεώ-
 τερόν τι. Ὄθεν ἀναφυλλίσας τὰ νεώτε-
 ρα διδασκτικά βιβλία, εὔρε τὸ ἀλφειο-
 τάριον τοῦ Μωραΐτου, τὸ ὁποῖον ἐνηγα-
 λίσθη καὶ ὡς θησαυρὸν νεωτερισμοῦ προσέ-
 φερεν εἰς τὸ μέσον. Ταῦτα λέγοντες δὲν
 προτιθέμεθα νὰ κατακρίνωμεν τὸν κ. Παρ-
 χαρίδην, πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλὰ μάλι-
 στα ἠδύνατο οὗτος νὰ χρησιμεύσῃ, ὡς
 φιλόλογος, καλὸς καθηγητὴς ἐν τῷ
 Φροντιστηρίῳ, καὶ ἐκεῖ νὰ χρησιμοποιο-
 ῖσῃ τὴν ἱκανότητά καὶ μάθησιν του πρὸς
 ὄφελος τῆς Κοινότητος ἀντὶ ἄλλων ὑπο-

δεστέρων αὐτοῦ.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ φυλλαδίῳ θέλομεν ἐκθέσει τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τοῦ νέου ἀλφαβηταρίου, κατὰ πόσον εἶναι ἐφαρμοστὸν εἰς τὰ ἡμέτερα παιδαγωγεία λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πόρων καὶ τῶν τόπων, καὶ εἰ ἄγει πρὸς τὸν σκοπὸν εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον ἢ τὸ τοῦ Βρετοῦ. Ἐκ τῆς συγκρίσεως δὲ τῶν δύο τούτων ἀλφαβηταρίων, ἧτις θέλει γείνει ἀπλούστατα καὶ εὐκρινέστατα, θέλει ἴδει ὁ ἀναγνώστης ποῦ ἔγκειται ἡ ἀλήθεια.

Κ. Χ.

(ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω κατὰ σειρὰν καὶ τοὺς λοιποὺς ἐνοριακοὺς καταλόγους τῶν συνδρομῶν, οὓς κατέγραψεν ἐκάστη συνοικία ὑπὲρ τῶν σχολείων.

ΘΕΟΣΚΕΠΑΣΤΟΥ.

Ἰωάννης Πετρόπουλος	λίρ. 1
Νικόλαος Τουτουγιάς.	» 0,50
Ἰωακείμ Κτενίδης.	» »
Χαράλαμπος Ζωγράφος.	» »
Πολυχρόνιος Τζαϊρίδης.	» »

3

μεταφορά.	λίρ. 3
Ἰωάννης Σουμελίδης.	» 0,50
Κωνστ. Κριεζής.	» »
Γεώργ. Ποικιλίδης.	» »
Ἰωάννης Μαραντόγλης.	» »
Κωνστ. Ξερίδης.	» »
Πέτρος Πετρόπουλος.	» 4,50
Γεώργ. Καζάζης.	» 0,50
Στυλ. Πανίτζογλης.	» »
Γρηγ. Γρηγοριάδης.	» »
Χρήστος Χ. Ζαχαρόπουλος.	» »
	λίρ. 9

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΦΝΟΥΝΤΟΣ.

Λαμπρ. Π. Λαμπριανίδης.	λίρ. 4
Σάββας Μελίδης.	» 3
Ἀδελφοὶ Ξανθόπουλοι.	» 4
Ἀδελφοὶ Πουλιανίδαι.	» »
Ἰωαν. Τριφτανίδης.	» »
Ἰωαν. καὶ Εὐθ. Ζηροκοίλαι.	» 0,75
Ἀδελφοὶ Κογγαλίδαι.	» 1
Θεόδ. Γαγτανζίδης.	» 0,50
Πέτρος Κογγαλίδης.	» 3
Ἀδελφοὶ Σαμουρίδαι.	» 0,50
χ' Σάββας Σαμουρίδης	» »
Ἰωάννης Φιλίππου.	» »
Π. Περσιδής.	» »
Π. Λώτ.	» »
Κ. Λισσάρ.	» »
Ἦλ. Θεοφυλάκτου.	» »
Γ. Ἀμοιρίδης.	» »
Μ. Μιχαηλίδης.	» »
	λίρ. 49,75

μεταφορά.	λίρ. 19,75
Ἰ. καὶ Χ. Ἀμοιρίδαι.	» 0,50
Γ. Ἀθανασιάδης.	» »
Ἰωάνν. Οὐσταπακίδης.	» »
Π. Κουλουκίδη.	» »
	λίρ. 21,75

ΠΑΝΑΓΙΑ ΔΑΦΝΟΥΝΤΟΣ.

Παρασκ. Ἀφουξενίδης.	λίρ. 1
Γεώργ. Στφανίδης.	» 0,50
Ἰορδάνης πατῆρ Νικολάου.	» »
Ἀδελφοὶ Δαμιανόγλης.	» »
χ' Χρῆστος Περσείδης.	» 1
Ἀδελφοὶ Κομνηνοί.	» 0,50
Παναγιώτης Ἀργυρόπουλος.	» 2
Ἰωάνν. Τζαμουρτζίδης.	» 1
Ἰωάννης Κεχριπαρίδης.	» 0,50
Παναγ. Χαλδαιόπουλος.	» »
Στυλ. Περσείδης.	» 1
Σ. Πηλίδης.	» 1,50
Γ. Γαβριηλίδης.	» 0,50
Θ. Ὀδοντίδης.	» »
Ἰ. Μικρόπουλος.	» 1
Ἰ. Κεσόγλης.	» 0,50
Ν. Πετρίδης.	» 1
Κ. Πουλιανίδης.	» 1,50
Ἀδελφοὶ Μανούση.	» 0,50
	λίρ. 16

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ.

χ' Δ. Κωνσταντινῶφ.	λίρ. 5
χ' Ἰωάνν. Ἐνεπέκογλης.	» 5
	λίρ. 40

μεταφορά.	λίρ. 10
χ' Γ. Μασκαλίδης.	» 1
Ἀδελφοὶ Λογγίνοι.	» 1
	λίρ. 12

— Ἀπὸ τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς, πρὸ πάντων δὲ τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν ἔπεσε χιὼν μόλις τακτεῖσα μέχρι σήμερον, προαναγγεῖλασα δὲ πρόωρον τὸν ἐφτερινὸν χειμῶνα.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμισοῦ μετὰ βραχεῖαν ἐκεῖ διαμονὴν ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου κ. Ι. Λαμπριδής.

— Αἱ δύο πρὸ ἡμερῶν γενόμεναι ἐν τῇ Μητροπόλει συνδριάσεις τῶν δύο Συμβουλίων κατέληξαν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν καθυποβληθέντων ἐν αὐταῖς ἐνοριακῶν καταλόγων μετὰ μικρῶν τινῶν τροποποιήσεων· ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἀφορᾷ νομίζομεν μόνον τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς τακτικὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων· τί γίνεται ὅμως τὸ ἔλλειμμα, ποῖα περὶ αὐτοῦ ἐλήφθη φροντίς; ἂν νομίζωμεν διὰ τῶν γενομένων ἐνοριακῶν συνδρομῶν θὰ δυνηθῶμεν νὰ καλύψωμεν τὸ ἔλλειμμα πολὺ ἀπατώμεθα περὶ τούτου· εὐχόμεθα ἢ εἰσπραξίς νὰ μὴ ἀπαντήσῃ δυσχερείας καὶ νὰ μὴ προσκρούσῃ κατὰ δυστροπιῶν τῶν μελλόντων νὰ καταβάλωσι τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν· ἀλλὰ πολὺ περὶ τούτου ἀμφιβάλλομεν· ἔπειτα αἱ γενόμεναι ἐνοριακαὶ συνδρομαὶ δὲν παρουσιάζουσι τὴν γενναίον

δωρίαν ἣν ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν πολιτῶν ἢ ἔκτακτος οἰκονομικὴ δυσχέρεια τῶν ἡμετέρων σχολείων· ἐκτὸς τούτου συντασσομένων τῶν ἐνοριακῶν τούτων καταλόγων δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν νομίζομεν ὅτι ἐξ αὐτῶν θέλει καλυφθῆ τὸ ἔλλειμμα· ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ διὰ τῶν συνδρομῶν τούτων εὐκατεῖον εἶναι ἂν δὲν παρουσιασθῆ καὶ νέον ἔλλειμμα· ὥστε περὶ τοῦ παλαιοῦ ἔλλειμματος καθ' ἡμᾶς δεόν νὰ ληρθῆ ἔκτακτος φροντίς καὶ νὰ καταβληθῆ ἔκτακτος ἐνέργεια.

— Ἡ συνεδρίασις τῶν μελῶν τῆς λέσχης ἣτις ἤθελε συγκροτηθῆ τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος σαββάτου ἐματαιώθη μὴ συνελθόντων τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκτὸς ὀλίγων ματαίως ἀναμεινάντων τὴν συνεδρίασιν· καθ' ἃ μανθάνομεν συγκαλοῦνται αὐριοι ἐκ δευτέρου τὰ μέλη περὶ τὴν 7 ἡν ὥραν τουρκιστὶ καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ συνεδρίασις αὕτη δὲν θέλει ματαιωθῆ καὶ πάλιν· τί θέλει ἀποφασισθῆ καὶ τί μέλλει νὰ ἀπογείνη ἡ λέσχη ἀγνοοῦμεν· δυνάμεθα δὲ μως εὐλόγως νὰ ὑποθέσωμεν τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν θά ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῆς ἀναλογιζόμενα ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ μᾶλλον συνᾶδον πρὸς τὴν ἀξιόπρεπειαν καὶ τὸ μᾶλλον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἡμετέρας πόλεως.

— Τὸ παρελθὸν σάββατον ἐν Πλατάνοις ἐπτά ναῦται ἐκ τοῦ ἀγκυροβο-

λοῦντος ἐκεῖ τουρκικοῦ ἀτμοπλοίου τῶν ἀλάτων θελήσαντες ἐπὶ λέμβου νὰ ἀπιθῶσιν εἰς τὴν ξηράν, ἐν ᾧ ἤδη ἡ λέμβος ἐπλησίαζε πρὸς τὴν παραλίαν ἀνατραπέυσης ταύτης ὑπὸ τῶν κυμάτων ἔπεσον ἅπαντες εἰς τὴν θάλασσαν μετ' ἀγωνίας κράζοντες βοήθειαν· δύο λέμβοι ἐκ τῆς ξηρᾶς, ἔδραμον πρὸς σωτηρίαν τῶν πνιγομένων καὶ κατώρθωσαν πέντε ἐξ αὐτῶν νὰ σώσωσιν ἐκ τοῦ βεβαιοῦ θανάτου· ἀξιοθαύμαστος καὶ παντὸς ἐσπίου ἀξία εἶναι καὶ ἡ γενναϊότης καὶ ἡ αὐταπάρνησις μεθ' ἧς ὤρμησάν πρὸς τὴν θάλασσαν ἀντιπαλαίοντες πρὸς τὰ κύματα καὶ δύο Ἕλληνες νέοι ἐκ Πλατάνων ὁ Γ. Μ. Παπάζογλης καὶ Ζαχαρίας Σχινᾶς ὅπως τὸ κατὰ δύναμιν προφθάσωσι καὶ οὗτοι πρὸς σωτηρίαν τῶν κινδυνευόντων.

— Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἀπεβίωσεν ἐν Μούντζα, χωρίῳ εἰς δίωρον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀπόστασιν, ἐξ ἃ προόπτου θανάτου ἡ πλήρους ἀπολαύων ὑγείας ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς τοῦ χωρίου παπᾶ Γεώργιος ἄγων τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του· ὁ δυστυχὴς ἐγκαταλείπει πολυμελῆ οἰκογένειαν καὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ Α. Πανιερότης θέλει λάβει περὶ αὐτῆς πρόνοιαν ἀφ' οὗ στερεῖται αὕτη πάσης ἄλλης προστασίας.

Παροράματα τοῦ δημοσιευθέντος αἰνιγματος·

Εἰς τὸν δεύτερον στίχον ἄρχω· ἀντί ἄρχου, εἰς τὸν τρίτον δὴ ἀντί δέ.